

Til deg som ikke kaller deg kristen, eller som tviler mer enn du tror

Så fint at du holder denne boka i hånda! Det betyr at du er interessert i spørsmål som går dypere enn samtalen om vær og vind, eller at du i det minste har en venn som gjør det, og som har gitt eller anbefalt deg boka.

Du sier du ikke tror på Gud? Det respekterer jeg. Men hver gang jeg treffer mennesker som ikke tror, spør jeg om jeg likevel får lov til å utfordre dem litt. Jeg sier gjerne: «Fortell litt om den guden du ikke tror på, for mest sannsynlig tror ikke jeg på ham heller!» Vi tar det for gitt at vi snakker om det samme, men det er langt fra sikkert. Når ateisten sier at han ikke klarer å tro at en gammel bestefar av en gud sitter i en sky og dikterer hva som skal skje her nede, så må jeg si meg helt enig. Det tror ikke jeg heller. I møte med en slik gud er vi ateister begge to.

Dette handler om hva slags gudsbilde vi har, og her vil jeg påstå at variasjonen er stor. Jeg vil påstå at det er mange misforståelser ute og går om hva det vil si å være kristen. Jeg forstår at folk stusser når jeg sier jeg er kristen, hvis de har fått formidlet et bilde av Gud som er helt umulig å tro på. Men i stedet for å snakke om hva det *ikke* er mulig å tro på, så ønsker jeg i denne boka å fortelle om den Gud jeg tror på. Så kan du vurdere om det er troverdig, altså din tro verdig!

Alle mennesker tror på noe. Den kristne tror at Gud finnes, og ateisten tror at Gud ikke finnes. Både den kristne og ateisten kan komme i tvil; vi tror og tviler alle sammen. Vi er alle underveis. Tvilen vil være der så lenge du møter mennesker med andre oppfatninger enn deg selv. For ingen kan vite helt sikkert, og den erkjennelsen kan gi oss større toleranse overfor hverandre. Men siden du nå først sitter med boka i hånda, håper jeg du blir med

på en liten reise. Jeg har skrevet til kristne for å hjelpe dem med å sette ord på sin tro og utvide sin tro. Men grunnene kan også leses som argumenter for hvorfor *du* bør tro.

Dersom du sier at du ikke tror på Gud, vil jeg utfordre deg til å følge Jesus en periode, for å se om han er den han ga seg ut for å være! Da Jesus kalte disipler, sa han ikke: «Tro på meg!» Han sa noe som: «Hva leter dere etter?» eller: «Kom og se!» eller: «Følg

*Sjekk ham ut før du
«checker» ham ut.*

meg.» For hvordan kan folk tro på ham uten å ha vært sammen med ham? Du kan faktisk prøve å slå følge med Jesus en periode, enten du er ateist, agnostiker, muslim eller har vært kristen i mange år. Han har jo tross alt berørt milliarder av mennesker, så det kan være greit å sjekke ham ut før du «checker» ham ut.

En måte å slå følge med Jesus på, er å lese denne boka. Jeg vil dele mine personlige erfaringer så vel som objektive grunner for at jeg tror Gud finnes. Ønsket mitt er at du skal få se litt mer av hvem Gud er, at du får et lite innblikk i mysteriet Gud. Siden troen betyr så mye for så mange mennesker, er det vel fair å kikke litt nærmere på hvorfor folk tror? Er du villig til å åpne døra på gløtt for at Gud muligens finnes? Det er min utfordring til deg!

Kanskje du trodde før, men du bare skled sakte, men sikkert bort fra troen. Det ble bare sånn. Det var ikke et veldig bevisst valg, men du ble mer og mer opptatt av studier og jobb. Eller du bare drev med andre ting enn de kristne greiene. Kanskje du merket at troen ikke bar deg mer?

Mange opplever tvil i møte med studier, filosofi og argumenter mot kristen tro. Noen mister barnetroen. Spørsmålet er om barnetroen deres har fått lov til å modnes. Hvis du vurderer å forkaste troen, må du i hvert fall være så fair at du leser forsvar for kristen tro på et like høyt filosofisk nivå som de innvendingene du møter. Selv om det kristne livssynet er så enkelt at et barn kan ta imot det, så betyr ikke det at det mangler dybde.

Tvilen har alltid vært en del av livet mitt. Hvorfor skulle den ikke det? Jeg mener at tvilen henger naturlig sammen med troen. Tvilen vil komme og gå så lenge du er sammen med andre som

mener noe annet enn deg. Jeg er ikke redd for tvil. Ordet 'tvil' er beslektet med ordet 'tve' (to), slik 'tvilling' betyr 'to'. Disippelen Tomas blir kalt både 'tviler' og 'tvilling'. Jeg tenker altså at tvil handler om at man har to tanker i hodet på en gang. Jeg tror på Gud, noen andre sier at Gud ikke finnes – tvil oppstår. Det er snakk om en kognitiv dissonans, to tanker som ikke kan forenes.

Tvil kommer rett som det er, og da er det viktig at vi gjør noe med den. Undersøker om det er hold i det som blir sagt. Hvis vi ikke tør å undersøke saken nærmere av frykt for at tvilen kan

Tvilen er som trollet som sprekker når det kommer fram i lyset.

være berettiget, vil den kanskje få større grobunn. Hvis vi derimot undersøker saken, tror jeg tvilen får mindre makt. Hvis jeg ikke hadde stilt spørsmål, hadde jeg ikke vært der jeg er i dag. Tvilen er som trollet som sprekker når det kommer fram i lyset. Tvilen får oss til å søke etter svar. Tvilen har ført meg til Bibelen, til annen litteratur og til personer som tidligere har satt seg inn i akkurat det jeg lurer på. Noen av de beste opplevelsene jeg har hatt med Gud, er når jeg får ting til å «gå opp». Tvilen førte meg dit. Bibelen og det kristne livssynet tåler å bli utforsket.

Kanskje du har erfart et kristent miljø der det ikke har vært rom for tvil og spørsmål, der du bare måtte velge å tro. Det synes jeg i så fall er trist. Jeg ønsker at kirka skal være et sted der vi kan komme med spørsmålene våre, et sted der det også er rom for tvil. Det betyr ikke at vi skal dyrke tvilen, men vi skal heller ikke være redde for den. Vi må ikke tenke på andre som «innenfor» eller «utenfor», for vi er alle underveis. Det motsatte av tro er ikke tvil, men vantro. Vantro handler om at man *ikke vil* ha noe med troen på Jesus å gjøre. Tvil betyr egentlig ikke noe, så lenge du har sagt at du vil følge Jesus. Misjonsbefalingen ble gitt til disiplene, til tross for at noen tvilte.¹

Jeg er kristen selv om jeg tviler, på samme måte som jeg er gift med Randi, selv om jeg skulle tvile på forholdet vårt. Forelskelsen kan variere i styrke, men for at jeg ikke skal være gift med Randi mer, må jeg ta et aktivt valg om ikke å være det, og kreve skilsmisse. Vantro handler altså om å ta et aktivt valg om ikke å

tro. Så ikke definer deg som en tviler. Dersom du ønsker å tro, så tror du på en måte. Men du har også anledning til å takke nei til troen. Dette er kjempeviktig og noe jeg vil komme tilbake til senere i boka.

Tvil er «å leve med usikkerhet mens vi reiser i håp».

Hvis du har mistet fotfestet i troen eller føler du befinner deg i et svart hull: Ikke gi opp! Fortsett å søke! Kanskje du snart er gjennom det som er mørkt og tungt. Hvis du synes ting stemmer bedre i et annet livssyn, er det en annen sak, men både ateister og kristne tviler. Som kristne kan vi aldri bli helt, helt sikre. Men det er mulig å komme fram til svar vi tror er rette, og leve godt med dem. Tvil er «å leve med usikkerhet mens vi reiser i håp».²

Innledning

Du tar en stein i hånda. Den kjennes glatt og kald. Du strekker armen bakover og kaster steinen utover den speilblanke flaten. Steinen svever i en fin bue. Men hva skjer? Det er det villeste du har sett: Den speilblanke flaten gjør et byks og gir en rar lyd fra seg, «plopp», før den sluker steinen din. Steinen forsvinner! Alt som er igjen, er ringer som brer seg utover. Det må da være magi – et under!

Nei, selvfølgelig ikke. Du har levd noen år, og det å kaste stein i vannet er ikke det mest overraskende du opplever. Det er tre-åringene som lar seg fascinere av slikt. Du vet jo hva som skjer, og «underet» har stilt seg i rekken av observerbare fakta. Sånn er det bare her i verden.

Det skjer mange «under» rundt oss hele tiden. Men når de blir en del av hverdagen, tenker vi etter hvert ikke over dem. Det er kanskje for u-trolig til å være sant at det finnes en Gud? Men hva er egentlig ikke for utrolig til å være sant, når du først begynner å tenke over det? At mennesket kommer levende ut fra magen til mor? At du kan lese mine tanker takket være disse rare tegnene? At absolutt alle mennesker søker etter meningen med livet?

Radiosignaler svever i lufta rundt oss, selv om vi ikke kan se eller høre dem. Det er først når vi skrur på en radio at vi får bekreftet at signalene er der. Hvis vi aldri setter oss ned og tenker over meningen med livet, er det ikke rart at Gud ikke blir en del av hverdagen vår. Kanskje er det først når hverdagen stopper opp at mennesket ser at det trenger Gud, eller i hvert fall noe som er større enn seg selv? Enten ved sykdom, dødsfall eller andre vonde

ting, som da den senere AUF-lederen plutselig trengte Gud da han lå under ei seng på Utøya 22. juli 2011 og gravde fram fra minnet det han husket av «Fadervår»³. Eller ved naturopplevelser eller gripende hendelser – som en barnefødsel, hvor min påstand er at alle blir kristne, ei lita uke i hvert fall, når de er blitt foreldre.

Når hverdagen og det vante stopper opp, åpner vi døra på gløtt for noe vi håper kan bære oss. Det finnes en større virkelighet som rommer vår. Den trenger seg ikke på, og vi kan nok leve fint uten å forholde oss til den. Men før eller senere når de fleste av oss et punkt der det er naturlig å søke noe større. Jeg vil hevde at vi aldri vil finne ro og mening med livet før Gud blir en del av vår virkelighet. Vi kan holde på med mye bra, men også det blir uviktig hvis det trekker oss bort fra det viktigste!

Å tro på Gud kan for mange høres slitsomt ut. Enda en ting å rekke i den travle hverdagen, liksom. Men egentlig handler troen mer om å stoppe opp og kjenne at Gud er Gud: «Hold opp! Kjenn at jeg er Gud» (Sal 46,11). Det er *han* som kommer til oss og er nær oss, hvis vi tillater det. Jakob i Det gamle testamentet i Bibelen kommer fram til en viktig erkjennelse: «Sannelig, Herren er på dette stedet, og jeg visste det ikke!» (1 Mos 28,16b). Er du klar over at Gud kan være der du er, selv om du ikke ser ham? Noen ganger kan det være nødvendig å lukke øynene for å se.

Trenger vi Gud?

Høsten 2020 hadde komikeren og samfunnsviteren Harald Eia en episode om Gud i tv-programmet «Sånn er Norge»⁴. Der sier han at halvparten av Norges befolkning ikke tror på Gud, basert på en undersøkelse fra 2019. På verdensbasis, derimot, er bare 16 prosent ateister. Eia mener grunnen er at nordmenn har det for godt. Vi trenger ikke Gud. Jeg er enig med ham. Jeg pleier litt flåsete å si at vi ikke trenger Gud når vi får det vanskelig i Norge, vi har jo NAV! Bibelen sier at det er ganske naturlig å glemme Gud når du har det godt: «Nå vil Herren din Gud føre deg inn i det landet ... Når du så har spist og er blitt mett, vokt deg da så du ikke glemmer Herren» (5 Mos 6,10–12).

I etterkant av tv-programmet ble Eia intervjuet av Vårt Land-journalisten Morten Marius Larsen.⁵ Det er et svært interessant intervju. Eia mener det er feil å tenke at vitenskap har erstattet religion. På videregående var han sterkt kritisk til religion og startet den religionskritiske foreningen «Fornuften seirer». Eia sier: «Jeg hadde en barnslig drøm om å havne i en diskusjon med den lokale presten. Jeg forestilte meg at presten etter en halvtimes tid ville bryte sammen og miste troen. Det eneste jeg var usikker på, var om jeg skulle trøste presten etterpå eller ikke.» Av intervjuet fremkommer det videre at dette forandret seg da Eia studerte filosofi på universitetet og blant annet møtte filosofiprofessor Egil A. Wyller: «Det var første gang jeg møtte smarte kristne. Her kom jeg helt til kort og jeg forsto at den naturvitenskapelige kritikken min, hvor jeg hadde kjøpt ideen om at det var en stor konflikt mellom tro og vitenskap, ble for banal.» Filosofiprofessor Egil A. Wyller overbeviste Eia om at ateisme er umodent: «Han mente at man var sneversynt hvis man abonnerte på ateisme, som egentlig bare er et fravær av tro på Gud. Et livssyn må ha et innhold.» Harald Eia er ikke religiøs, men han argumenterer godt for min sak når han tar avstand fra tanken om at det er mindre intellektuelt å være kristen.

Det å tro på Gud latterliggjøres nemlig ofte i samfunnet og media. Når kristendommen presenteres som intellektuelt selvmord, og vi får inntrykk at av det egentlig ikke er så mange som tror, blir det vanskelig å stå fram som troende. Mange ønsker nok ikke å bli satt i en bås som de ikke føler de passer inn i. Og det er mange som snakker høyt om at de ikke tror. For det er jo akseptert. Å snakke om at du tror, derimot, er ikke lov. Troen er nemlig en «privatsak». Siden troen anses som en privatsak, er det mange som ikke blir utfordret til å tro, eller de avfeier troen før de har undersøkt om det finnes gode grunner for den.

Det er også mange som ikke tenker over de store spørsmålene i livet eller ikke har et naturlig sted å gjøre dette sammen med andre. Et sted der det er helt uproblematisk å snakke om tro, er i kirka. Men der føler mange at de ikke passer inn. Eller de tenker at de helst bør være troende før de går inn gjennom døra. Derfor

elsker jeg å være på arenaer hvor folk flest er. Kafeer eller utesteder, for eksempel, er spennende steder å bli grillet som kristen, eller å debattere tro. Folk er interessert, men vil helst ikke bli fortalt hva de skal mene.

Jeg har hatt samtaler med en psykolog. Det kunne vært fordi jeg trengte hjelp til å sortere ting i livet, men ikke i dette tilfellet. Psykologen Sondre Risholm Liverød utfordret meg til samtale om de store spørsmålene, noe som resulterte i podkasten *Pastoren og Psykologen*. Vi ble kjent da han ønsket å lære om argumenter for Gud og ble med på Alpha-kurs i Østside Frikirke, hvor jeg er pastor. Diskusjoner med religiøse hadde tidligere gjort ham aggressiv og ikke til den beste versjonen av seg selv, og venner rundt ham utfordret ham til å gjøre noe med det. Sondre har flere ganger sagt at han skulle ønske det fantes et sted utenfor kirka hvor man kunne snakke om meningen med livet. I podkasten får psykologen det første og siste ordet, men det gir meg muligheten til å delta på en arena utenfor mine vante kretser. Vi viser at det er mulig å være venner samtidig som vi utfordrer hverandre i de store livsspørsmålene. Sjekk gjerne ut podkasten!

Å forstå Gud

Jeg tror ikke jeg kan forstå Gud, og jeg ønsker ikke å putte ham inn i en boks. Hadde jeg forstått Gud fullt ut, ville han ikke vært noe å tro på. Gud er alltid større!⁶ Men siden mennesker rundt meg bruker hodet til å bortforklare Gud, så vil jeg bruke hodet til å vise at det blir for enkelt. Gud har nå engang valgt å gi oss en hjerne.

Noen avfeier alle forsøk på å forstå troen. For meg er det viktig

å vise at troen ikke er absurd, men et mysterium. Med det mener jeg at troen ikke går imot fornuften, men fortsetter der fornuften stopper.⁷ Derfor har jeg et stort engasjement for trosforsvar. Jeg ønsker å gi «ærlige svar på ærlige spørsmål».⁸

Kanskje det også blant kristne råder en oppfatning om at det kristne livssynet ikke kan forklares, at det bare handler om å velge å tro. Mange har erfart at Jesus lever, at Gud bryr seg om dem og at han gjør under den dag i dag. Og siden de har erfart ham, trenger de ikke å argumentere for ham. Det er viktig å understreke at troen først og fremst er en relasjon til Jesus Kristus. Men det er ikke dermed sagt at det kristne livssynet ikke også kan forklares. Du kan nyte musikk uten å beherske noter eller kunne komponere. Jeg har erfart Gud, og jeg brenner etter å formidle at den kristne troen også er logisk og fornuftig. Jeg tror med både hjerte og hode.

Å erfare Gud

Det går an å argumentere for tro, og det går an å erfare tro. Jeg har ei datter som heter Malin. Hvordan kan jeg bevise at hun eksisterer? Jeg kan legge fram objektive dokumenter som fødselsattest og bilder, men de kan bortforklares. Jeg kan fortelle personlig om hvordan jeg opplever Malin og hva hun betyr for meg. Jeg kan fortelle om de gode og harde klemmene hun gir. Men selv om ingen kan ta opplevelsene fra meg, trenger likevel ikke andre å tro at de er reelle. Jeg kan ha innbilt meg dem. Jeg kan la dem treffe Malin. Hun kan gi dem en av sine gode klemmer – da blir de nok overbevist! Men kanskje ikke helt? Det kan være et komplott, en innleid skuespiller.

Problemet med erfaringer, opplevelser og følelser er at de ikke fungerer som et argument for troen når man står utenfor. Likevel er de en grunn til at jeg tror. På samme måte som med eksempelet med å «bevise» dattera mi, så er det mulig å bortforklare mange av erfaringene mine med Gud. Det er også mulig å si at flere av grunnene, hvor det er hjertet som tror og erfarer, bare er et resultat av at jeg har valgt å tro på noe som ikke er sant. Og

dermed blir de ikke grunner i seg selv. Men der er jeg uenig, for erfaringene jeg har i hverdagen, og det at følelsene mine er med i troen, gjør at jeg er kristen. Det må erfares innenfra, men jeg har lyst til å prøve å beskrive opplevelsen for deg. Kanskje det er mulig å prøve ut kristen tro selv om du ikke har kommet helt i havn tankemessig? For hvem har vel det? Kanskje det går an å prøve et kristent fellesskap og treffe noen hyggelige mennesker som en del av en undersøkelse av kristen tro? Og for deg som tror, er det viktig å vite at du ikke trenger å ha alt det intellektuelle på plass. Det å være kristen handler om å være en etterfølger av Jesus!

Det finnes gode argumenter for at Gud eksisterer, men de er ikke absolutte. Jeg kan ikke argumentere deg til tro, og tro er ikke nødvendigvis sluttproduktet av en lang argumentasjonsrekke. Jeg kan fortelle om mine personlige erfaringer med Gud og hva han betyr for meg, men det er dine egne erfaringer som vil overbevise deg. Du må få et møte med ham som skaper tro – Gud! Også disse erfaringene kan bortforklares, men summen av alle argumenter og erfaringer gir meg tungtveiende grunner til å tro.

C.S. Lewis reflekterer omkring dette i essayet «Tanker i redskapsskjulet».⁹ En lysstråle kommer inn i et mørkt skur gjennom en sprekk i toppen av døra. Lewis observerer lysstrålen på av-

Du kan stå utenfor og betrakte det kristne livssynet, men på et eller annet tidspunkt må du tre inn i det for å erfare at det virkelig holder.

stand og ser hvordan støvet beveger seg i den. Så velger han å stille seg i lysstrålen og se langsmed strålen. Da ser han sola, selve kilden til lysstrålen, 150 millioner kilometer unna, og mørket i skuret forsvinner. Du kan stå utenfor og betrakte det kristne livssynet, men på et eller annet tidspunkt må du tre inn i det for å erfare at det virkelig holder. Det å være kristen handler om å ha en personlig relasjon til Jesus. Det er ikke mulig å si noe om før du har blitt kristen.

17 grunner til at jeg er kristen

Jeg har tenkt ut et svar på hvorfor jeg er kristen. Et langt og grundig et. Jeg kan ikke gi dette svaret om du spør meg ved et tilfeldig møte på gata. Det krever en hel bok. Derfor vil jeg nå gi deg 17 grunner til at jeg er kristen. Det er ikke en fullstendig liste, men den viser hvor bredt troen min er forankret. For det kunne vært mange flere. Men hadde det vært 58 grunner, hadde du ikke orket å begynne på boka! Når det likevel er så mange som 17, så er det for å få fram at det nettopp finnes mange grunner til å tro.

Hva er den viktigste grunnen til å være kristen? Det vil variere fra person til person. Fininnstillings-argumentet oppleves som det sterkeste argumentet for mange, mens andre bryr seg lite om vitenskap og har ikke satt seg inn i det. Opplever du en vanskelig periode i livet, er det ikke så interessant med teoretiske argumenter for tro. Gjennom livet vil det variere hva som er viktigst for en kristen. Noen ganger er det viktig med sannhet. Andre ganger er det det kristne fellesskapet. Vi bør bli klar over hvorfor vi er kristne. Da blir troen mer hardfør, og den blir mer aktuell for alle typer mennesker vi møter, uansett hvor de befinner seg i livet.

Troen min har vært relativt stabil, men jeg har alltid hatt tvil. Jeg har balt med troen i alle år. Men troen har aldri sluppet taket i meg. Jeg har hele veien trengt å kalibrere troen. Troen min er litt annerledes akkurat nå enn den var i forrige uke. Mitt svar på hvorfor jeg er kristen, er annerledes i dag enn for ti år siden. Derfor er det viktig at du tenker igjennom hvorfor du er kristen akkurat i dag.

Kanskje du leter etter det ene vanntette beviset, det som gjør at du aldri mer vil tvile eller blir pukka nødt til å tro. Det tror jeg ikke du finner, fordi det handler om din frihet: Gud har gitt akkurat så mye av seg selv at det er mulig å tro på ham, men ikke så mye at det ikke er mulig å la være. Mange blir skuffet når de ikke finner det ene uimotsigelige beviset. Men ikke forvent å finne et argument

Gud har gitt akkurat så mye av seg selv at det er mulig å tro på ham, men ikke så mye at det ikke er mulig å la være.

som plutselig vil få alt til å falle på plass. Den amerikanske pastoren Timothy Keller oppmuntret oss heller til å lete etter «spor av Gud». ¹⁰ Og dem er det rikelig av. Hva med å se på spekteret av grunner til å tro? Kanskje alle grunnene til sammen blir overbevisende og gir en troverdig tro. Til sammen kan de bli et «vanntett» bevis.

Noen ganger tviler vi på ett område, for eksempel på om Gud virkelig gir bønnesvar, og så havner vi i en troskrise. Men i stedet for å spørre om du kan være kristen dersom du ikke har opplevd bønnesvar, kan du sitte med 16 andre gode grunner for å tro! Rett oppmerksomheten din mot det du har oppdaget, ikke mot det du ikke har oppdaget! Det må heller ikke være sånn at alt må være 100 prosent sikkert for at du skal kunne tro. Det finner du ikke i noe livssyn. Det handler om hva som er mest sannsynlig. Du trenger flere bein å stå på med troen, sånn at når du ikke får det til å gå opp på ett område, så hviler du på de andre områdene. Mitt ønske for deg med denne boka er at du vil få se flere områder av troen. At du vil utvide horisonten. Snakke flere trosspråk. Et språk du ikke kan, kan alltid læres. Da får du en enda mer mangesidig tro, en tro mer flere aspekter.

Det er egentlig ikke så interessant for deg hvordan akkurat jeg begrunner min tro. Det blir først interessant når du relaterer det jeg skriver, til deg selv. Mens du leser, vil jeg utfordre deg til å jobbe parallelt med din egen begrunnelse for tro. For du blir ikke overbevist av de grunnene jeg har funnet, men av de du selv finner! Strek under, skriv i margin eller noter på slutten av hvert kapittel dersom min grunn også er en grunn til at du er kristen eller ønsker å tro. Formuler med dine egne ord. Til slutt vil du antakeligvis sitte igjen med en rekke gode grunner. De utgjør *din* tro, en tro du kan dele med andre! Det er hensikten med boka!

Bruk ord som folk rundt deg, og du selv, skjønner! Lån gode formuleringer av andre. Det har jeg selv gjort. Du kan gjerne låne av meg. Gjør grunnene til dine! Det er kanskje fremmed for deg å sette ord på troen, så derfor må du øve. Ellers krøller tunga seg, og det føles klamt når du skal prøve å forklare hvorfor du er kristen.

Mine 17 grunner står i vilkårlig rekkefølge. Det er bevisst. På

mange måter ville det vært lettere å bygge stein på stein i et eneste langt resonnement, men jeg har valgt å veksle mellom argumenter for hodet og argumenter for hjertet. Jeg bygger en bred argumentasjon. Jeg går i dybden ved å gå i bredden.¹¹ Ved å vise at troen har mange bein å stå på, får troen større dybde.

Ord er ikke den eneste måten å få fram det jeg ønsker å si på. Derfor vil jeg gi deg noen lenker til videosnutter eller andre ressurser som utfyller det jeg har sagt. Jeg anbefaler blant annet en sang, slik at du får budskapet på enda et «språk». Musikk taler ofte direkte til hjertet. Jeg håper du vil høre på sangen selv om det kanskje ikke er *din* type musikk.

Det som er viktig, er at du som leser, ikke henger deg opp i en liten ting du ikke er enig i. Jeg ber deg om å se intensjonen med boka og la deg utfordre. Spis fisken og spytt ut beina, som vi sier på Sørlandet.

Da har jeg forklart hvorfor jeg ønsker å gi deg mine grunner. Jeg håper de vil hjelpe deg med å finne ut hvorfor du selv er kristen eller gi deg gode grunner til å bli det. «Smak og se at Herren er god!» (Sal 34,9).

Lykke til på din trosreise!

Anbefalt sang:

Kom og se

Storsalen menighet

Kom og se!

Se hva vår Gud har gjort

Se hva vår Herre gjør!

Se, han er levende

Han har lett etter deg dag og natt

Aldri sluttet å tenke på deg

Så kom hjem, kom og se

